

הקבר

זוהי מכונית האולדסמוביל השחורה של הסנאטור אדוארד קנדי, בה מצאה את מותה מרי ג'ו קופצינה, המזכירה הבלונדינית בת ה-29. כאשר עפה המכונית למים, היא התהפכה על גגה. מאחר שכל החלונות היו סגורים במכונית

ממוזגת האוויר, לא נמלט ממנה כל האוויר גם כאשר פתח הסנאטור קנדי את דלת הנהג והצליח להימלט מטביעה. כיס-אוויר גדול נשאר זמן רב במכונית, שעשוי היה להשאיר את מרי זמן רב בחיים. בתמונה זו נראית המכונית בעת תחילת פעולת המשייה.

האב השכול
ג'וסף קופי צ'ינה, אביה של הטובעת, בלווייה, כשצ'ינדרו בתו השנייה.

סד ואשתו
סנאטור קנדי ואשתו בהלוויית מרי ג'ו קופצינה. קנדי לובש לצווארו חגורה אורטופדית, בעיקבות חבטה שספג בתאונה. הבעתה של אשת הסנאטור קנדי חתומה וקפואה ולא ניתן ללמוד ממנה על רגשותיה.

סנאטור, על שהם לא הודיעו למשרה על התאונה. מפקד המשרה השיב שהוא שבע רצון מגורוהדין שניתן נגד הסנאטור, ושי לגביו התיק סגור.

★ ★ ★

זיוף בבחינות
שאלה היא רק, באיזו מידה יסכימו גם הבורחים האמריקאים לראות את התיק כסגור. עיתונאים זריזים מיהרו להודיע לקוראיהם, בהקשר למשפט, שאין זו הפעם הראשונה שבן-הזקונים של בית קנדי בורח מן המערכה: הפעם הראשונה אירעה בהיותו סטודנט באוניברסיטת הארווארד ה' מפורסמת. הוא נתפס או כאשר שלח תלמיד אחר להיבחן במקומו. למרות שם משפחתו המפורסם, סולק או טד מהאוניברסיטה, ו' אביו נאלץ לשלם הון תועפות כדי שאוניברסיטה אחרת תסכים לקבלו לבין כתליה. ייתכן שהבורחים יזכרו עובדה זו, כאשר ירוץ טד קנדי בשנה הבאה לבחירות לתקופה נוספת בסנאט, ועוד שלוש שנים, כאשר ירוץ בבחירות לנשיאות ארצות-הברית. אם ירוץ.

ייתכן שהם יזכרו או, שהמועמד החתיך, בעל החיוך שובה הלבבות, חלף בריצה, בליל יולי אחד ב-1969, על פני חמישה בתים, שבכל אחד מהם היה טלפון, ולא נכנס לאף אחד מהם — בעוד שבקרקעית הנהר היתה כלואה במכוניתו מרי ג'ו קופי צ'ינה, כשהיא מכלה את שארית החמצן ה' מעט שנותר במכונית, ומיחלת לעזרה שלא

ביאם לידי רחמים על הסנטור המיסכן, ה' תמים — ולהשכיח מהם את העובדה שהוא אשם למעשה ברצח מארי ג'ו קופצינה.

● הודאה מיידית מצידו של קנדי ב' האשמה של נטישת מקום התאונה בלי ל' הודיע למשרה. הודאה זו גרמה לכך שלא ניתן היה כלל לחקור את הסנטור. משפטו נסתיים 12 דקות לאחר שהתחיל. קנדי נש' פט לחודשים מאסר-על-תנאי — המינימום הקבוע בחוק.

★ ★ ★

תככים דרמאטי
שידור המלוויזיה הרגשני התייחס ב' טד בן ה-37 לשמועות שרחחו בציבור, הכחיש שהיה שתוי בעת המיקרה, טען כי 'לא היתה כל התנהגות בלתי מוסרית' בינו לבין מרי ג'ו. יחד עם זאת, טען, הוא נוטל על עצמו את מלוא האחריות למעשהו. משום כך הודה באשמה, הסביר — ומשום כך ביכולתו גם להבין אם אזרחי המדינה יחליטו שאין הם רוצים בו יותר כסנאטור שלהם.

אולם הוא לא טרח להבהיר בשידור, כיצד הוא מציע לקיים למעשה את הבעת א' האמון בו. מומחים תיארו את השידור כ' תכטיס הטוליטי הדרמאטי ביותר בארצות הברית מזה שנים רבות.

השידור נערך שעות ספורות בלבד לאחר המשפט. בתום המשפט תקפו עיתונאים את דומיניק ארנה, מפקד משרת אדגרסאון, שבתחומה אירעה התאונה, ושהיה אחראי על התביעה. הם תבעו לדעת מדוע לא ה' נשג על-יננו כל מבצע נגד חברנו של ה'

של קנדי שהוא נכנס לדרך זו בטעות לא התקבלה על הדעת, בהתחשב בעובדה כי הוא נולד בחריכה זו ואם נולד כן

כאן ירד
זוהי הנקודה בה עפה מכונית האולדסמוביל